

Første Næstformand (C. F. Sørensen): Til Underretning for ærede Medlemmer skal jeg bemærke, at jeg agter at gennemføre Forhandlingen vedrørende den foreliggende Forespørgsel i indeværende Møde.

Statsministeren (Stauning): Det er kun faa Bemærkninger, jeg har Anledning til at gøre over for det, der her er fremført.

Jeg maa over for den ærede Ordfører for Forespørgerne (Hendriksen) fastholde, at jeg ikke tror paa en almindelig Utilfredshed i den færøske Befolkning med den nuværende Regering. Det støtter jeg paa mangesidigt Kendskab til Befolkningsdele paa Færøerne, til stadig Forbindelse og Korrespondance med Befolkningsdele, til gentagne Besøg deroppe; og naar det ærede Medlem talte om Breve, han havde faaet med Udtryk for Utilfredshed, saa kan han komme til mig, saa skal han se en Bunke Breve, Telegrammer o. s. v. med Udtryk for Tilfredshed. Det er ikke mange Dage siden jeg fik et hjerteligt Telegram med Anerkendelse af den Overenskomst i Grønlandssagen, som er blevet afsluttet. Men naturligvis er der Folk, som er utilfredse; det er der jo ogsaa, hvor utroligt det end er, i den øvrige Del af Riget, og man kan ikke vente, det skulde være anderledes paa Færøerne.

Til det ærede Medlem for 7de Kreds (Nielsen) skal jeg sige, at de Problemer, han ud over sin Omtale af Forespørgselen nævnte, om Fornyelse af Fiskerflaaden, bedre Skibsrute, Telefonforbindelse, Landbrugsskole, er Spørgsmaal, som formodentlig behandles i Erhvervskommissionen, nogle af dem i hvert Fald, og som der bliver Anledning til at tage op, naar denne Kommission har sagt sin Mening om disse og andre Spørgsmaal, som er oppe. Men jeg er enig med det ærede Medlem i, at vi naturligvis i videst mulig Udstrækning skal søge at lægge Forholdene til Rette saaledes, at der efterhaanden kan blive bedre Erhvervs- og Arbejdsbetingelser for den færøske Befolkning, og det falder mig derfor heller ikke ind at afvise noget af de Spørgsmaal, der i saa Henseende kan føres frem.

Det, der jo til en vis Grad har været Hovedpunktet baade i den Udtalelse, som er Udgangspunktet for Forespørgselen, og i Diskussionen her, er jo Sprogspørgsmaalet for Skolens Vedkommende. Det er vist en meget god Forklaring, naar det ærede Medlem for 7de Kreds siger, at det altid er smerteligt at miste et Programpunkt, og Sambandspartiet har nu mistet et ved den nye Anordning. Naar det ærede Medlem

tilføjer, at Lærerne skulde have Pligt til at tale Dansk med Børnene, saa lyder det meget godt, men det er jo simpelt hen umuligt, al den Stund Børnene ikke kan tale Dansk. Naar Børnene kommer i Skole, og langt fremme i Skolen, kan de jo ikke Dansk, og det er desværre saa, at der er en Del af Lærerne, som heller ikke kan det, hvilket i øvrigt er en endnu større Mangel. Men i hvert Fald, den Omstændighed at Børnene nødes til i deres Barndom at tale det færøske Sprog, bevirker, at det ikke er saa lige at løbe til at kræve Undervisning paa Grundlag af Dansk. Det er imidlertid glædeligt, naar man fra alle Sider, baade den ærede Forespørger og det ærede 13de tingvalgte Medlem, erklærer, at man ikke har noget Ønske om at undertrykke det færøske Sprog. Jeg tvivler heller ikke om, at man har denne Mening. Men vil man ikke Undertrykkelse af det færøske Sprog, maa man give Frihed til at benytte dette Sprog i saa vid Udstrækning, som det er ønskeligt, og nøjes med at paabyde den Undervisning i Dansk, som man hidtil har søgt at gennemføre, og som man forhaabentlig i forøget Udstrækning vil kunne kræve Respekt for i den kommende Tid. Jeg forstaar det saadan, at der er gennemført en Anordning, som giver Vejledning, og paa Grundlag af denne Anordning skal Skolemyndighederne være med til at træffe Bestemmelse om, i hvilken Grad og paa hvilken Maade Danskundervisningen skal gennemføres, og den højtærede Undervisningsminister er sikkert enig med mig i, at der ikke skal vises Eftergivenhed med Hensyn til Pligten til at sørge for Danskundervisning i den kommende Tid. Det maa nødvendigvis være en Opgave for de fremtidige Skolemyndigheder at drage Omsorg for, at de Krav, der stilles i den paagældende Anordning, opfyldes. Nu har man altsaa, som det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) omtalte, prøvet en Tid lang med Undervisning paa Grundlag af Dansk, i hvert Fald har det været en Forpligtelse, og der er opnaaet, at Opfyldelsen af dette Krav i stigende Grad er blevet tilsidesat. Der er opnaaet, at man i vid Udstrækning, videre end da det ærede Medlem havde sin Embedsstilling paa Færøerne, er kommet ind paa at tilsidesætte den gamle Anordning, saaledes at det endogsaa ved et Besøg, jeg har gjort deroppe, er forekommet, at man har kunnet paapege Skoler, ved hvilke man overhovedet ikke respekterede den gældende Anordning. Jeg tror, det vil være formaalstjenligt nu at prøve Virkningerne af den Frihed under Ansvar, som er givet